

I ara perdrem CatalunyaCaixa?

Dc, 14/03/2012 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

L'absorció d'UNNIM per part del BBVA ha passat de manera discreta i enmig d'una certa incapacitat de tots plegats i, en especial, dels poders públics catalans. Sense gairebé adonar-nos-en, les caixes comarcals catalanes s'han dissolt dintre d'estructures financeres estatals, amb tot el que això suposa de pèrdua de poder financer territorial i de progressiva desaparició de les obres socials, que han jugat un paper molt important en la prestació de serveis socials i en la dinamització de la vida cultural d'aquests territoris. La crisi financera internacional, les inversions en el sector immobiliari, sous injustificables i manca de transparència en la gestió han facilitat l'enfonsament d'aquestes caixes.

Molt aviat, però, ens trobarem davant de la probable venda de CatalunyaCaixa, avui propietat en un 90% del FROB. Aquesta caixa, com sabem, pel volum dels seus actius i per la seva capillaritat arreu de Catalunya, és una institució molt valuosa per entitats financeres estatals que vulguin penetrar i guanyar quota de mercat a Catalunya. Estem a les portes d'una nova pèrdua molt seriosa. Estem a les portes d'una nova derrota col·lectiva. I tot plegat, en el més gran dels silencis. Fem grans assemblees per demanar la independència o els pactes fiscals i tanquem els ulls davant d'una pèrdua que en molts sentits pot ser irreparable.

L'única sortida és la venda a bancs estatals? No seria el moment de cercar sortides públiques o cooperatives per assegurar el futur de CatalunyaCaixa? No seria el moment de proposar un model en què els poders públics, els empleats i els clients, que podrien convertir-se en accionistes, lideressin una proposta cooperativa per reinventar aquesta caixa? Amb codis clars de transparència, amb limitacions estrictes de sous i d'indemnitzacions, amb limitacions pel que fa a les operacions financeres fora de Catalunya, en mercats de futurs i en préstecs arriscats.

Catalunya té dues altres institucions financeres molt sòlides amb voluntat d'actuació arreu de l'Estat i del món: Caixa de Pensions i Banc de Sabadell. Són dues institucions que han mostrat la seva fermesa en aquests moments de gran dificultat. Crec, però, que Catalunya no pot perdre CatalunyaCaixa. A Catalunya ens cal una altra caixa arrelada al territori, que afavoreixi les inversions i els emprenedors locals, compromesa amb el país i els seus ciutadans. És el moment de reinventar-la i no de vendre-la, és el moment de promoure un caixa assentada en un model cooperatiu i social al servei del país.